

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.580 van 29 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 januari 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van het geding ingediend op 12 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK loco advocaat R. WISSING en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:
“U, die de Iraakse nationaliteit bezit en van Koerdische origine bent, zou afkomstig zijn van Rania in de provincie Suleimanyah in Noord-Irak. U zou nooit politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst. Als gelovige moslim zou u regelmatig in de moskee hebben gebeden, maar verder nooit enige contacten of banden hebben gehad met Islamitische/politieke groeperingen. Op 25 juni 2005 zou u in de moskee zijn aangesproken door een Koerd en twee Arabieren die zich aan u zouden hebben voorgesteld als aanhangers van de terroristische Islamitische groepering ‘Ansar al Sunnah’. U zou deze personen nooit gekend hebben. In ruil voor een salaris zouden ze u gevraagd hebben met hen deel te nemen aan de ‘jihad’ (heilige oorlog) tegen het Amerikaans bezettingsleger. U zou dit geweigerd hebben. Hierna zouden ze u met de dood hebben bedreigd. U zou erin geslaagd zijn de moskee te ontvluchten en met uw

oom naar de "Asayish" (veiligheidsdienst) zijn gestapt. De "Asayish" zou veiligheidsagenten naar de moskee hebben uitgestuurd voor een onderzoek, maar geen spoor hebben gevonden van uw belagers. U zou het advies hebben gekregen de terroristen te vermijden. Na één nacht in het huis van uw oom te hebben doorgebracht zou u naar uw huis zijn teruggekeerd. U zou er uw moeder opgesloten hebben aangetroffen in een kamer. Ze zou u verteld hebben dat zes gewapende gemaskerde mannen het huis zouden zijn binnengedrongen op zoek naar u. Ze zouden uw moeder verteld hebben dat ze u zouden doden. U zou hierdoor met uw moeder bij uw oom zijn ingetrokken. Vervolgens zou u twee dagen later op clandestiene wijze via Turkije naar België zijn afgereisd voor asiel. Op 18/07/2005 heeft u hier asiel aangevraagd."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsverklaring van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dient in de gegrondheidsfase door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Er dient opgemerkt dat uw aangehaalde vluchtredenen niet voldoende ernstig zijn om gewag te kunnen maken van een persoonlijke en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst baseert u uw asielaanvraag op een éénmalig incident met aanhangers van 'Ansar al Sunnah' die bij uw thuis zouden zijn binnengedrongen op zoek naar u omdat u op 25 juni 2005 zou geweigerd hebben zich bij deze beweging aan te sluiten. U verklaarde hierbij dat de veiligheidsdienst na het neerleggen van uw klacht een onderzoek zou hebben ingesteld (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 bis). Het feit dat dit onderzoek geen resultaten opleverde kan velerlei oorzaken hebben, en er kan aldus bezwaarlijk worden gesteld dat er een onwil is vanwege de Koerdische autoriteiten om u bij te staan. Er kan dan ook niet worden besloten tot een vervolging van overheidswege.

Vervolgens dient aangestipt dat u het weinig aannemelijk heeft gemaakt dat u zonder enig politiek/religieus profiel blijvend gevisieerd zou worden door 'Ansar al Sunnah'. U verklaarde immers nooit eerder contacten te hebben onderhouden met leden van deze beweging en steeds op individuele wijze uw gebeden te hebben verricht in een moskee die niet in handen zou zijn van 'Ansar al Sunnah'. U zou tevens nooit Islamitische lessen hebben gevolgd in deze moskee (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 bis, p. 8). Verder kon u niet aangeven waarom u als enige gebedsganger van deze moskee door deze beweging zou zijn uitgekozen onder dwang deel te nemen aan de 'jihad' (zie gehoorverslag CGVS, p.8 bis). Het gaat hier immers om een islamitische beweging waarvan kan worden gesteld dat ze niet zomaar om het even wie rekruteren, maar zich eerder concentreren op gelijkgezinden.

Voorts kon u niet aannemelijk maken waarom u niet elders in uw land, bijvoorbeeld in de stad Suleimanyah, kan verblijven om uw voorgehouden problemen met leden van

'Ansar al Sunnah' die zich op het lokale vlak situeren te ontlopen en aldus het intern vluchtalternatief toe te passen. U maakte immers geen gewag van moeilijkheden met de huidige Iraakse autoriteiten of met het voormalige regime van president Saddam Hoessein gedurende uw verblijf in Irak (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 bis) en verklaarde dat uw achtergebleven familieleden actueel geen problemen hebben in uw land (zie gehoorverslag CGVS, p. 2 bis). U heeft met andere woorden niet aannemelijk gemaakt dat uw beweerdde problemen met leden van 'Ansar al Sunnah' het lokale niveau niet overstijgen. Tot slot verklaarde u thans niet te weten of u nog gevisieerd zou worden door deze beweging (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) waardoor uw ingeroepen vervolgingsvrees voor 'Ansar al Sunnah' in uw hoofde danig gerelativeerd dient te worden.

Bovendien kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen van de door u ingeroepen problemen. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van de Conventie van Genève te zijn. Uw voorgelegde identiteitskaart bewijst wel uw identiteit en afkomst, welke hier niet ter discussie staan, maar vermag in het licht van bovengaande vaststellingen uw asielrelaas niet in een gunstig daglicht te stellen. (...)"

3.2. Verzoeker meent wel te voldoen aan de criteria die werden vastgelegd in de Conventie van Genève van 28 juli 1951 en vraagt dan ook als vluchteling erkend te worden.

Hij verklaart dat zijn vrees wel degelijk geground en bijzonder ernstig is omdat Ansar Al Sunnah zeer gewelddadig is en dat de veiligheidssituatie in Irak zodanig is dat de overheid onvoldoende bescherming kan bieden aan zijn burgers.

Verzoeker werpt vervolgens op dat er voor hem geen "intern vluchtalternatief" mogelijk is aangezien de terroristische groepering Ansar al Sunnah, die vele leden en sympathisanten telt en actief is in Mosul, Ramadi en Fallujah, het lokale niveau overstijgt en er een onstabiele situatie heerst op heel het Iraakse grondgebied. Verzoeker verwijst hiervoor naar een artikel op de website encyclopedia.thefreedictionary.com over de groepering Ansar al Sunnah, dat in bijlage aan het verzoekschrift is toegevoegd. Hij stelt voorts dat hij als Koerd ook niet in heel Irak terecht kan.

Bij het initiële verzoekschrift voegt hij een handgeschreven tekst en verzoekt hij de toenmalige Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen om deze te vertalen naar het Nederlands en bij zijn dossier te voegen.

Bij faxbericht van 8 november 2006 brengt verzoeker kopieën van identiteitsdocumenten bij.

Bij aangetekende zending van 27 december 2007 voegt hij twee foto's in kopie toe.

3.3. Aangaande de bijgebrachte documenten merkt de Raad op dat:

- het geschreven stuk, gevoegd bij het initiële verzoekschrift, en de identiteitsdocumenten, gevoegd bij het faxbericht van 8 november 2006, niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling zoals voorzien in het toenmalig geldend artikel 13 van het KB van 19 mei 1993 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, zodat voormelde documenten bij gebrek aan dergelijke vertaling (zoals eveneens voorzien in artikel 8 PR RvV) niet in overweging worden genomen;

- de foto's, bijgebracht bij aangetekende zending van 27 december 2007, niet in origineel worden voorgelegd ter zitting.

Verwerende partij stelt terecht vast dat verzoeker, algemeenheden buiten beschouwing gelaten, geen argumenten opwerpt die de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Alle in de bestreden beslissing opgesomde motieven vinden hun grondslag in het administratieve dossier en raken de kern van verzoekers asielrelaas. De Commissaris-generaal heeft op goede gronden geoordeeld dat de oorzaak van verzoekers problemen op zich niet aannemelijk is daar de bestreden beslissing terecht stelt dat het ongeloofwaardig is dat een islamitische beweging om het even wie zou rekruteren om deel te nemen aan de 'jihad'. Het profiel van een dergelijke ondergronds opererende beweging in acht nemend (zie bvb. internetuittreksel bij het initiële verzoekschrift), dient aangenomen te worden dat zij niet gebaat is met het rekruteren en bedreigen van voor haar onbekende personen teneinde hen te dwingen mee te doen met de gevoerde 'jihad'. Zelfs indien verzoeker al bedreigd zou geweest zijn – *quod non* – maakt hij niet aannemelijk dat hij geen bescherming

van de Koerdische overheden zou kunnen verkrijgen daar deze volgens zijn beweringen reeds een onderzoek instelden (administratief dossier, stuk 3, p.5bis-6) en de Koerdische autoriteiten bovendien alle belang hebben om de aanwezigheid van een islamitische terreurgroep op hun grondgebied te vermijden.

Aangaande de bijgebrachte foto's verklaart verzoeker ter zitting dat deze moeten aantonen dat zijn moeder werd ontvoerd op 15 mei 2007 door Ansar al Sunnah teneinde verzoeker te dwingen alsnog toe te treden. Verzoekers moeder is tot op heden spoorloos. Volgens verzoeker lagen de foto's in de wijk verspreid en werden ze hem opgestuurd door zijn buurman. Op uitdrukkelijke vraagstelling door de Raad, overeenkomstig artikel 14 PR RvV, verklaart verzoeker tevens ter zitting dat zijn familie nog niet naar de autoriteiten is gegaan om de ontvoering van zijn moeder te melden.

Omtrent de bijgebrachte foto's merkt de Raad op dat zij, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, authenticiteitswaarde ontberen. Tevens acht de Raad het niet aannemelijk dat, indien zijn moeder daadwerkelijk al langer dan één jaar zou ontvoerd zijn, verzoekers familie zich nog altijd niet heeft gewend tot de Koerdische autoriteiten, mede in aanmerking genomen dat de foto's blijkbaar binnen de wijk werden verspreid en de beweerde ontvoering derhalve als van algemene bekendheid moet worden ingeschat. Voormelde elementen ondergraven verzoekers geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. De bestreden motivering wordt niet dienstig weerlegd; derhalve wordt ze door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade. De situatie in Irak is nog steeds niet gestabiliseerd en de kans bestaat dat hij zal worden vermoord door de terroristische groepering Ansar al Sunnah.

4.2. In de mate dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus vraagt omwille van bedreiging door Ansar al Sunnah dient verwezen te worden naar het hoger gestelde inzake verzoekers ongeloofwaardige verklaringen en de mogelijkheid tot bescherming door de Koerdische autoriteiten (zie sub 3.3).

Verweerder stelt tevens terecht dat verzoeker afkomstig is uit Rania, in de provincie Suleimanyah in Noord-Irak. Uit een grondige analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980 bestaat. Zoals blijkt uit de informatie die verweerder in bijlage bij de nota voegt en die door verzoeker niet *in concreto* wordt weerlegd, is de situatie in Noord-Irak niet van dien aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Aan verzoeker dient derhalve de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

